

Sygn. akt IIW 188/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2023 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – sędzia Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – sekr. sąd. Anna Rogojsza

w obecności **oskarżyciela publicznego z KPP w G.** – podkom. Piotra Drozdowskiego

po rozpoznaniu w dniach: 13.07.2022 r., 16.01.2023 r. na rozprawie sprawy

P. D. (2)

syna R. i D. zd. S.

ur. (...) w T.

obwinionego o to, że:

W dniu 30 lipca 2021 r. ok godz. 19:17 w miejscowości P. (...), gmina G., poprzez agresywne zachowanie w stosunku do F. M. zakłócił porządek publiczny

tj. o czyn z art. 51§1 kw

1. Obwinionego **P. D. (2)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu ustalając, że zakłócił porządek publiczny F. M. i A. M., i za to na podstawie art. 51§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych.
2. Zwalnia obwinionego od ponoszenia opłaty i pozostałych kosztów postępowania.

Sygn. akt IIW 188/22

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 lipca 2021 r. ok godz. 19:17 w miejscowości P. (...), gmina G., na przystani jachtowej małoletni F. M. rzucił szyszkami w kaczki pływającymi przy kei. Zobaczył to P. D. (2), który podszedł do chłopca, uderzył go w głowę, złapał za kark i przechylając w kierunku wody straszył dziecko utopieniem. F. M. był wystraszony postępowaniem obwinionego. Zachowanie obwinionego zauważył I. G., a także matka pokrzywdzonego chłopca- A. M., która wzburzona natychmiast pobiegła w kierunku syna i krzyżąc zwróciła obwinionemu uwagę na jego niewłaściwe zachowanie wobec dziecka. Na miejsce wezwano policję, w związku z czym przybył funkcjonariusz A. C..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień P. D. (2) (k. 68v- 69, 116 - 116v), nadto w oparciu o zeznania I. G. (k. 69-69v, 29-30), A. C. (k. 69v- 70), A. M. (k. 102-103 wraz z odczytanymi zeznaniami) oraz kserokopię notatnika służbowego (k. 83-85).

Obwiniony nie przyznał się do winy, podał, iż w dniu zdarzenia złapał jedynie małoletniego pokrzywdzonego pod pachę widząc, że ten rzuca w kaczki i zapytał, gdzie są jego rodzice. Zaprzeczył jednak, by uderzył chłopca, szarpał go, straszył (k. 68v- 69, 116 - 116v).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, w zakresie w jakim nie przyznaje się on do winy. Zdaniem Sądu wyjaśnienia te nie polegają na prawdzie i stanowią jedynie przyjętą przez P. D. (2) linię obrony. Nadto pozostają zupełnie odosobnione w świetle pozostałych dowodów, jakim Sąd nadał walor wiarygodności.

Bezsporne jest, że w dniu zdarzenia małoletni F. M. rzucał szyszkami w kaczki, a obwiniony widząc to postanowił zainterweniować. Zachowanie P. D. (2) wobec F. M. wyglądało jednak inaczej, niż opisuje to sam obwiniony. Złożone w tym zakresie zeznania przez A. M. (k. 102-103 wraz z odczytanymi zeznaniami) korespondują z treścią zeznań I. G. (k. 69-69v, 29-30)- osoby zupełnie obcej dla stron, nie związanej z żadną stroną procesu i nie mającej żadnego interesu, by opowiadać się po którejkolwiek jego stronie. Relacje zdana przez w/w są zbieżne co do tego, że zachowanie P. D. (2) wobec F. M. było agresywne, kiedy obwiniony podszedł do chłopca, uderzył go w głowę, złapał za kark i przechylając w kierunku wody straszył dziecko utopieniem. Takie też okoliczności w/w podali przybyłemu na miejsce funkcjonariuszowi policji A. C. (k. 69v- 70), którego zeznania korespondują z zeznaniami przywołanych świadków, nadto znajdują swoje odzwierciedlenie w zapiskach w notatniku służbowym (k. 83-85). Relacja zdana przez małoletniego pokrzywdzonego funkcjonariuszowi policji potwierdzała słowa świadków. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż A. C. zeznał, że obwiniony na miejscu zdarzenia stwierdził, że mógł chłopca uderzyć - i takie oświadczenie zawarte zostało również w notatniku służbowym.

W ocenie Sądu zeznania w/w świadków są spójne, zbieżne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą jasny, logiczny obraz sytuacji. Brak jest podstaw, by kwestionować wiarygodność przywołanych dowodów.

Odpowiedzialność art. 51§1 kw ponosi ten, kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorzenie w miejscu publicznym.

Wybrykiem jest postępek odbiegający od przyjętych norm zachowania, lekceważenie zasad współżycia społecznego, zachowanie jakiego w konkretnych okolicznościach nie należało się spodziewać ze względu na zwyczajowo przyjęte normy społeczne. Takie zachowanie wywołuje negatywne oceny społeczne, wywołuje uczucie gniewu, oburzenia.

Zakłócenie porządku publicznego polega na wywołaniu stanu, który w danym miejscu, czasie i okolicznościach, zgodnie z przyjętymi zwyczajami uważa się za nienormalny i który w obiektywnym odbiorze odczuwany jest jako uniemożliwienie powszechnie akceptowalnego zachowania w miejscach dostępnych dla bliżej nieokreślonej liczby osób (wyrok SN z 02.12.1992 r., IIIKRN 189/92 Legalis).

Do zdarzenia doszło w miejscu dostępnym dla bliżej nieokreślonej liczby osób - na przystani jachtowej w m. P.. Agresywne zachowanie obwinionego - dorosłego mężczyzny wobec 12-letniego chłopca- polegające na uderzeniu pokrzywdzonego w głowę, złapaniu za kark i przechylaniu w kierunku wody oraz straszeniu utopieniem było niewątpliwie postępkem odbiegający od przyjętych norm zachowania, lekceważeniem zasad współżycia społecznego, zachowaniem jakiego w okolicznościach sprawy nie należało się spodziewać ze względu na zwyczajowo przyjęte normy społeczne. Zachowanie obwinionego wywołało negatywne oceny społeczne, wywołało uczucie gniewu i oburzenia u matki chłopca, strach u małoletniego pokrzywdzonego.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że P. D. (2) w dniu 30 lipca 2021 r. ok godz. 19:17 w miejscowości P. (...), gmina G., poprzez agresywne zachowanie w stosunku do F. M. zakłócił porządek publiczny F. M. i A. M., w konsekwencji dopuszczając się wykroczenia z art. 51§1 kw. Mając na uwadze okoliczności sprawy, przyjąć trzeba, że sprawca działał umyślnie.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze treść art. 33§1 - §4 kw.

Jakkolwiek za naganne uznać należy zachowanie F. M., który rzucał w kaczki szyszkami, to jednocześnie postępowanie obwinionego wobec chłopca nie może być akceptowalne, obwiniony swoją postawą dał dowód lekceważenia podstawowych norm społecznych i zasad współżycia społecznego.

Przy wymiarze kary grzywny Sąd uwzględnił stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, warunki osobiste, majątkowe sprawcy. W świetle powyższego Sąd uznając obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, na podstawie art. 51§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw skazał go na karę grzywny w wysokości 500 złotych.

W ocenie Sądu orzeczona sprawcy kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, spełni jednocześnie cele w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej.

Zwalniając obwinionego od ponoszenia opłaty i pozostałych kosztów postępowania, Sąd kierował się postanowieniami art. art. 121§1 kpw w zw. z art. 624§1 kpk.